

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΕΤΟΣ Ζ'. -- ΤΟΜΟΣ Ζ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1893-1894

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας".

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ' καὶ ε' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΗΡΟΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34

Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'

ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῶν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολῆς δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλουσι γραμματῶσμον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐὰν ἠθέλαμεν. — Μία ἀληθὴς ποιήτρια. — Ποικίλα. — Καλλιτεχνικὴ ἔσπερις. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλαί. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς. — Περιεχόμενα ΣΤ' ἔτους.

ΕΑΝ ΗΘΕΛΑΜΕΝ

Ναί, ἐὰν ἠθέλαμεν. Διότι αἱ πλείσται εἰξεύρου, αἱ πλείσται ἐννοοῦν τὸ ὀρθὸν καὶ λογικὸν καὶ δίκαιον τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον, «Ἐὰν εἰξεύραμεν» ἄρθρου μας.

Μόνον αἱ πολὺ εὐτυχεῖς, αἱ πολὺ ἐγώστριαι, οὔτε εἰξεύρου, οὔτε δύνανται νὰ εἰξεύρου. Λατρευμένοι, σεβασταί, θωπευμένοι, ικανοποιημένοι καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἰδιοτροπίας των ἔτι δὲν δύνανται νὰ φαντασθῶν, ὅτι ὑπάρχουσι γυναῖκες ἡδικομέναι, πάσχουσαι, δυστυχεῖς καὶ ἕνεκα τῆς ἀνατροφῆς καὶ ἕνεκα τῶν περὶ γυναικὸς πεπλανημένων παραδόσεων καὶ ἕνεκα τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς ζῶμεν.

Μία τοιαύτη εὐτυχὴς μᾶς ἐνέπαιξε διὰ τὰς ιδέας μας περὶ τῆς ἐπειγούσης ἀνάγκης τῆς τροποποιήσεως τῆς γυναικείας ἀνατροφῆς, τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν πλείστων κοινωνικῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας βασανίζεται ἡ γυνή, καταπίπτει, ἐκμηδενίζεται ὡς ἡμέραι καὶ αὐτὸς ὁ ἀνὴρ.

Πρὸ οκτῶ ἡμερῶν τὴν εἶδομεν ἐρχομένην πρὸς ἡμᾶς κατασυντετριμμένην, ἀγνώριστον. Δὲν ἐμειδία πλέον. Τὸ βλέμμα τῆς δὲν ἦτο ὡς πρὸ ἔτους εἰρωνικόν. Ἡ κόμη τῆς εἶχε λευκανθῆ ἀποτόμως, τὸ μέτωπόν τῆς ἦτο διηυλακωμένον ὑπὸ βαθυτάτων ρυτίδων.

Ἀνέγνωσα τὸ προχθεσινὸν ἄρθρον σας, μᾶς εἶπε, καὶ ἐνθυμήθη τί μοι ἐλέγετε πρὸ ἐνός, πρὸ δύο ἐτῶν.

Ναί! ἔχετε δίκαιον. Ὅτι δὲν εἶχον ἐννοήσει ἐγώ, ἥτις ἔζησα τόσον εὐτυχὴς σύζυγος, τὸ ἐννόησα, τὸ ἀντελήφθη ὡς μήτηρ ἐν τῷ προσώπῳ, ἐν τῇ ζωῇ τῆς δυστυχοῦς κόρης μου.

Ἡ τιμωρία ὑπῆρξε σκληρά, ἀνιλεής, ἐξ ὧσων ἡ δυστυχεῖς μήτηρ μᾶς διηγῆθη. Μίαν μόνην εἶχε κόρην, ὡραίαν, νέαν πλουσιωτάτην. Τὴν εἶχεν ἀναθρέψει ὡς ἀνατρέφονται αἱ πλούσιαι νεάνιδες, καὶ ἔσπευσε νὰ τὴν νυμφεύσῃ, διότι οἱ γαμβροὶ τὴν εἶχον πολιορκήσει—ἦτο πολύφερνος—πανταχόθεν.

Καὶ τὸ τέκνον αὐτὸ τὸ λατρευτὸν, τὸ ἄπειρον τῆς ζωῆς, τὸ ὅποσον ἐνόμιζε προωρισμένον διὰ μόνην τὴν εὐτυχίαν, στενάζει σήμερον ὑπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν ἀνδρὸς φέροντος μέγα ὄνομα, ἀλλὰ διεφθαρμένου, ὑβριστοῦ, παίκτη, ὅστις διέρχεται τὰς νύκτας του εἰς τὰς λέσχας, καὶ τὰς ἡμέρας του μακρὰν τοῦ οἴκου, διότι δὲν δύναται νὰ ἀκούῃ παράπονα καὶ μεμψιμοιρίας ἀπὸ τὴν κοῦκλαν, ἣν τῷ ἔδωκαν διὰ σύζυγον.

Εἶναι ἄρα ὅλον τὸ ἀδικὸν μόνον ἰδικόν του; Καὶ ἡ λέξις κοῦκλα δὲν προδίδει τὴν ἀπογοήτευσιν τοῦ ἀνδρὸς, ὅστις ἐν τῷ προσώπῳ τῆς γυναικὸς, ἣν ὠνειρεύθη, ἐπόθησε σύντροπον σοβαρὰν τοῦ βίου του, εὔρεν ἄψυχον, ἀνόητον, μαρῶν, κενόν τι πλάσμα, μὴ ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰς περὶ σύζυγον ιδέας καὶ προσδοκίας του!

Ἐὰν δ' ἡ κόρη ἐκείνη ἠνῴσει, ὅτι ἡ νυμφευομένη γυνὴ δὲν εἶναι ἀπλῶς ὄργανον ἢ ἄθυμα τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ ἔχει δικαίωμα τὰ ἐπὶ τοῦ βίου του, ἐὰν εἶχεν ἀνατραφῆ οὕτως, ὥστε νὰ ἔχῃ χαρακτῆρα καὶ θέλησιν, ἐὰν ἡ μόρφωσίς τῆς τῇ προσέδιδε ἠθικὴν τινα βαρύτητα καὶ ἀξίαν, δὲν θὰ ἠδύνατο ἄρα νὰ μεταβάλῃ τὰς ἐξείς ἐκείνου, νὰ τῷ ἐμπνεύσῃ τοῦλάχιστον σεβασμὸν, ὑπόληψιν, ἐκτίμησιν, βραδύτερον δ' ἴσως καὶ συμπάθειαν καὶ θερμὸν ἐνδιαφέρον;

Καὶ ἄρα αὐτὴ, πρὸς ἣν ἡ δυστυχία τοιοῦτο τρομερὸν δίδει σήμερον μάθημα, θὰ ἀναθρέψῃ καλλίτερον παρ' ὅσον αὐτὴ ἀνετράφη τὸ τέκνον τῆς;

Ἡ δὲ μήτηρ τῆς, ἥτις κλαίει καὶ ρυτιδούται καὶ αἰτιᾶται ἐαυτὴν, εἶναι νομίζετε, διατεθειμένη νὰ ἐργασθῆ, νὰ πράξῃ τι, ὅπως τοῦλάχιστον ἀποτρέψῃ ἀπὸ ἄλλας τὸν κίνδυνον τοῦτον; Ὁχι. Περικλείει καλῶς εἰς τὴν ψυχὴν τῆς τὴν ὡς πεπρακτωμένον σίδηρον θλίψιν τῆς, τὴν συστρέφει ἀνιλεῶς, πληγόνουσα ὅλον ἐν βαθέτερον τὴν αἰμάσσουσαν καρδίαν τῆς καὶ σιωπᾷ.

Καὶ ὅμως ἐὰν ἤθελεν αὐτὴ, ὡς καὶ πολλαὶ ἄλλαι, ἃς ἡ πικρὰ τοῦ κόσμου πείρα ἐπέσειεν, ὅτι ὅσα λέγομεν καὶ γράφομεν εἶναι ἀληθῆ καὶ ὀρθά, ἐὰν ἤθελεν λέγομεν, ἠδύνατο ἄλλαι διὰ τοῦ πλούτου των, ἄλλαι διὰ τῆς κοινωνικῆς των θέσεως, ἄλλαι διὰ τοῦ καλῆμου των νὰ φανῶσι χρήσιμοι εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς μεταρρυθμίσεως, ἣν προβάλλομεν, ἣν θεωροῦμεν ὡς ἀναγκαίαν ὄχι μόνον διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς γυναικὸς, ἀλλὰ διὰ

